

Raad van State

UITSLUITEND PER FAX
VERZONDEN

Datum

Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

23-12-2013

Uw referentie: 201309486/2/A4
Overschrijding Normen
Luchtverontreiniging langs de
Kennedylaan in Eindhoven

Onze referentie:
Pro -Forma Beroepschrift uw
Besluit 15-11-2013

Telefoon
0411-641699

Edelgrootachtbaar College,

Bij deze bieden wij u aan het verzetschrift inzake uw [uitspraak d.d. 15-11-2013](#)¹ tot niet-ontvankelijk verklaren van het pro forma beroepschrift van de Belangenvereniging Bewoners Hudsonlaan tegen de uitspraak B&W Eindhoven gedateerd op 2 september 2013.

Er bestaat dezerzijds geen behoefte over dit verzetschrift specifiek te worden gehoord.

Dit verzetschrift over de Eindhovense situatie kan niet los worden gezien van vergelijkbare situaties in Helmond (uw kenmerk 201208129/3/A4) en Helvoirt/Haaren (uw kenmerken 201207926/3/A4 en 201309674/1/A4). De recente beroepschriften tegen de weigeringen in Eindhoven en Helmond handhavingsmaatregelen te nemen, hebben nog geen zaaknummer gekregen.

Er is ook sprake van samenhang ex. AWB afd. 3.5, op de betreffende aanvragen voor de gevraagde besluiten. Geen van de bestuursorganen heeft zich echter opgeworpen als coördinerend orgaan zoals AWB afd. 3.5 voorschrijft.

Daarom verzoeken wij u wederom - dit keer hopelijk niet wederom vergeefs - gehoor te geven aan onze eerdere verzoeken de betreffende verzet- en beroepschriften zoveel mogelijk gelijktijdig te behandelen.

Met vriendelijke groeten,

C.B.A. Spil

Locatie voor Juridische Correspondentie: Lage Driesstraat 25, 5268 BP Helmond
Telefoonnummer: 0411-641699

¹ Productie 1 op <http://www.n65.nl/Eindhoven/Afwijzend-Besluit-RvS-2e-Beroepschrift-pro-forma.pdf>

Appellante,

Belangenvereniging Bewoners Hudsonlaan
hierna te noemen: Appellant of BVBH,

tekent verzet aan tegen uw in productie 1 bijgevoegde uitspraak d.d. 15-11-2013 van uw Raad tot niet ontvankelijk verklaren van zijn pro forma beroep tegen de weigering door de gemeente Eindhoven op 2-9-2013 een besluit op bezwaar te nemen.

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen op de gronden zoals hieronder zijn vermeld:

Inleidende opmerkingen

- 1) Hoewel dit verzetschrift zich uitsluitend mag richten op de gronden waarop de beslissing is gebaseerd, is een korte toelichting wenselijk over achtergronden. Allereerst kan dit verzetschrift over uw Eindhovense beslissing niet los worden gezien van vergelijkbare en samenhangende situaties in Helmond (uw kenmerk 201208129/2/A4) en Helvoirt/Haaren (uw kenmerken 201207926/3/A4 en 201309674/1/A4). De recente beroepschriften tegen de weigeringen in Eindhoven en Helmond handhavingsmaatregelen te nemen, hebben nog geen zaaknummer gekregen. Voor de goede orde zij opgemerkt dat inmiddels een klacht is ingediend tegen bij EHRM in Straatsburg² wegens schending art. 2, 8 en 13 alsmede het 1e Protocol EVRM. Die klacht in Straatsburg handelt over uw eerdere uitspraken in Helmond (uw kenmerk 201208129/3/A4) en Helvoirt/Haaren (uw kenmerk 201207926/3/A4). Dat is mede de reden dat dit verzetschrift wordt ingediend zodat de BVBH mee hierdoor ook formeel appellant kan worden in deze Straatsburgse procedure.
- 2) Het hoeft geen betoog dat deze samenhangende procedures gaan om een ernstige zaak die jaarlijks veel slachtoffers veroorzaakt. De overheid kent daar onvoldoende belang aan toe. Voorts is gebleken dat de overheid ambtsmisdrijf pleegt door de luchtkwaliteit veel verder van de wegrand te berekenen dan de wet toestaat. Via juridische kat- en muis spelletjes proberen zowel het Ministerie van Infrastructuur en Milieu (I&M) als B&W's van Eindhoven, Helmond en Helvoirt/Haaren klachten af te wimpelen. Het bestuursrecht laat ten onrechte veel ruimte voor overheden om inhoudelijke besluiten te voorkomen dan wel te vertragen. Dit is strijdig met de eisen die Europese jurisprudentie [Janacek](#) en [Öneryıldiz](#) stellen bij gezondheid bedreigende milieusituaties.

Misverstanden inzake de procedurefeiten?

- 3) In uw uitspraak d.d. 15-11-2013 concludeert u terecht onder ro 2 dat art. 6:2 AWB het niet tijdig nemen van een besluit gelijk stelt met een besluit. Vervolgens citeert u art. 6:12 AWB en concludeert dat een beroepschrift tegen het niet tijdig nemen van een besluit pas ingediend kan worden twee weken na de in gebreke stelling.
- 4) Dit AWB citaat is uiteraard op zich juist. Het is alleen niet van toepassing op de onderhavige situatie. Het pro forma beroepschrift handelde namelijk helemaal niet over het niet tijdig nemen van een besluit. Dit pro forma beroepschrift was

² <http://www.n65.nl/Straatsburg/Procedure-Klacht-Straatsburg.htm>

Verzetschrift tegen uw uitspraak 15-11-2013: “niet ontvankelijk” pag. -2- van 3

bestemd als voorzorg tegen de mogelijkheid dat B&W Eindhoven -ondanks de contraire mening van I&M- zou blijven bij haar besluit op bezwaar d.d. 2 september 2013 waarin B&W doorverwees naar I&M. De mogelijkheid bestond immers dat u dit (non) besluit van 2 september toch als besluit zou kunnen aanmerken. Ook bestond de mogelijkheid dat B&W liever de bescheiden dwangsom betaalde door geen later besluit te nemen om te vermijden een inhoudelijk besluit te moeten nemen. Ook andere opties waren denkbaar. Het is opmerkelijk dat bij de motivering van het niet-ontvankelijk verklaren onder ro. 2 van de uitspraak dit (non) besluit op bezwaar ontbrak.

- 5) Door niet tijdig beroep in te dienen tegen dat (non) besluit van 2 september zou termijnoverschrijding kunnen ontstaan dan wel de procedure incl. de klacht in Straatsburg aanzienlijk worden vertraagd. Het feit dat achteraf gezien B&W Eindhoven wel inhoudelijk (fout) besloot doet daar niets aan af.
- 6) Niet ten onrechte immers stelt uw werkwijze bestuursrecht het volgende over termijnen: *“Deze termijn is heel belangrijk. Als u zich niet aan de termijn houdt, verspeelt u uw recht om hoger beroep in te stellen. Let dus goed op wat er in de uitspraak staat vermeld. U kunt ook binnen de termijn van zes weken een 'pro forma' hoger beroepschrift indienen en de nadere gronden (de motivering van uw beroep) later opsturen. U krijgt daarvoor van de Raad van State een termijn. Deze staat in de ontvangstbevestiging die u van de Raad van State krijgt. Over de gevraagde uitsteltermijn stond niets in de ontvangstbevestiging.*
- 7) Het pro forma verzoek hield slechts een simpel verzoek tot uitstel in en kon ook noodzakelijk zijn afhankelijk van ongewisse procedure feiten en oordelen. Toekenning van dat verzoek zou ook op geen enkel bezwaar hoeven te stuiten. Nu B&W uiteindelijk wel inhoudelijk (fout) besloot en daarover inmiddels een beroepschrift kon worden ingediend zou uw oordeel kunnen zijn dat er niets aan de hand is. Dat is deels juist, deels onjuist. Immers, het gevolg van de beslissing is dat opnieuw griffierechten verschuldigd zijn. Bovendien zijn meer uren besteed aan een geheel nieuw beroepschrift vergeleken met het makkelijker voortborduren op het oude pro forma beroepschrift. Tot slot kan het overheidshandelen in strijd met duidelijke eisen uit de Europese jurisprudentie [Janacek](#)³ en [Öneryıldiz](#)⁴ minder goed duidelijk worden gemaakt wanneer dit onderdeel van de diverse procesgangen zou gaan ontbreken. Zeker nu ook strafrechtelijke aspecten blijken uit het feit dat I&M via het NSL verder van de wegrand meten en rekenen dan wet en richtlijn toestaan.

Inzake het recht

- 8) **Onverenigbaar met onvoorwaardelijke en voldoende duidelijke bepalingen van de Richtlijn:** Uit ro. 36 van [Janacek](#) vloeit voort dat: *“De bevoegde nationale autoriteiten en rechters dienen aan bepalingen van nationaal recht een uitlegging te geven die zo veel mogelijk verenigbaar is met de doelstellingen van deze richtlijn (zie in die zin arrest van 13 november 1990, Marleasing, C 106/89, Jurispr. blz. I 4135, punt 8). Wanneer een dergelijke uitlegging niet kan worden gegeven, dienen zij nationale voorschriften die onverenigbaar zijn met deze richtlijn, buiten toepassing te laten.”* De Richtlijn 2008/50 is tamelijk duidelijk en uit ro. 42 valt af te leiden dat al bij *“dreigende overschrijding van de grenswaarden of alarmdrempels, particulieren die rechtstreeks worden getroffen, moeten kunnen bewerkstelligen dat de bevoegde nationale autoriteiten een actieplan opstellen, ook wanneer zij, krachtens nationaal recht, beschikken over andere mogelijkheden om deze autoriteiten maatregelen te doen uitvaardigen ter bestrijding van luchtverontreiniging.”* Deze overwegingen

³ <http://www.n65.nl/RvS-Haaren/Hof-EU-Janacek-Zaak-C-237-07.htm>

⁴ <http://www.n65.nl/RvS-Haaren/EHRM-ONERYILDIZ-v-TURKEY.pdf/>

Verzetschrift tegen uw uitspraak 15-11-2013: “niet ontvankelijk” pag. -3- van 3

moeten worden gezien in het licht van art. 2 EVRM over het recht op leven waarover ro 38 zegt: *“Zo heeft het Hof geoordeeld dat in alle gevallen waarin de niet-naleving van door de richtlijnen inzake de lucht en drinkwaterkwaliteit vereiste maatregelen die strekken ter bescherming van de volksgezondheid, gevaar kan opleveren voor de gezondheid van personen, de betrokkenen zich moeten kunnen beroepen op de daarin vervatte dwingende voorschriften (zie reeds aangehaalde arresten van 30 mei 1991, Commissie/Duitsland, C 361/88, en Commissie/Duitsland, C 59/89, en 17 oktober 1991, Commissie/Duitsland).”* En waarover [Öneryıldiz](#) zegt dat er een positieve verplichting bestaat voor overheden om gezondheid bedreigende milieusituaties niet te gedogen. Het systematisch en opzettelijk strijdig handelen met Richtlijn 2008/50 door meet- en rekenpunten verder van de wegrand te plaatsen dan de Richtlijn toestaat om geen overschrijdingen ter plekke te signaleren, versterkt de onverenigbaarheid.

- 9) Het ontkennen daarvan en het via juridische kat en muisspelletjes voortdurende negeren door B&W Eindhoven van de dreiging van overschrijding was al onverenigbaar met de doelstelling van Richtlijn 2008/50. Een rechtsmiddel in dit kader onthouden zoals een pro forma beroep met slechts een simpel verzoek tot uitstel, is dat evenzeer. Dit des te meer nu B&W Eindhoven zelf al verklaarde onder de kop: **Recente tegenvaller:** *“Al een aantal jaren laten landelijke monitoringsrapportages van het RIVM zien dat er in onze steden - bij ongewijzigd beleid - in 2015 sprake zal zijn van knelpunten luchtkwaliteit NO2. De meest recente landelijke monitoringsrapportage bevestigt dit beeld voor de zoveelste keer. Echt verontrustend zijn de tegenvallende achtergrondconcentraties (cijfers van het RIVM) zoals die op 15 maart jongstleden door het Ministerie van Infrastructuur en Milieu zijn gepubliceerd. Deze tegenvaller maakt het beeld alleen maar slechter. Tegelijkertijd komt de deadline van 1 januari 2015 snel naderbij. De situatie begint nijpend te worden in onze steden.”* Ook daarnaast heeft appellant voldoende bewijsmateriaal aangeleverd om aan te tonen dat er sprake was van overschrijding. Uw uitspraak over de niet ontvankelijkheid van dit pro forma beroep met slechts een simpel verzoek tot uitstel is derhalve onverenigbaar met het voorschrift dat particulieren een actieplan moeten kunnen bewerkstelligen: *ook wanneer zij, krachtens nationaal recht, beschikken over andere mogelijkheden om deze autoriteiten maatregelen te doen uitvoeren*.
- 10) **Onverenigbaar met art. 13 EVRM:** Ook het recht dat art. 13 EVRM geeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel wordt geschonden. Immers, uw uitspraak over de niet ontvankelijkheid van dit pro forma beroep met slechts een simpel verzoek tot uitstel, schept onnodige obstakels voor een effectieve rechtsgang. Uw verwijzing naar art. 6:12 AWB is weliswaar formeel juist maar kan materieel ook bevorderen dat overheden onwenselijke juridische kat en muisspelletjes kunnen blijven spelen die de rechtsgang belemmeren zoals hier. Weliswaar valt achteraf bezien, de schade mee nu een later beroepschrift ingediend kon worden maar dat was onvoorzienbaar op het moment van indiening.

Conclusie

Op grond van bovenstaande verzoekt appellant uw College te besluiten om uw aangevochten besluit 201309486/2/A4 te herzien, de gemeente Eindhoven te veroordelen om de betaalde griffierechten te vergoeden alsmede een door u vast te stellen bedrag voor onnodige proceskosten en voorts alle samenhangende zaken Eindhoven, Helmond en Helvoirt/Haaren in beroep en in verzet zoveel mogelijk gelijktijdig te behandelen.